

РЕШЕНИЕ

№ 3240

гр. София, 25.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 05.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **6276** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл.ДОПК във вр. с чл 9б от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба на Софийски университет „Св. К. О.“ срещу Ревизионен акт № МДТ-РД-01-07-57/20.08.2014 г., издаден от органи по приходите към Столична община, потвърден изцяло с Решение №СО-РД-22-01-9/13.11.2014 г. на Кмета на Столична община, с който за периода 01.01.2010г. до 31.12.2013г. на жалбоподателя са определени задължения за данък недвижими имоти /ДНИ/ в общ размер на 643 379,77 лв. и лихви за просрочие към 23.07.2014г. в размер на 132 744,59 лв., от които е внесена сума в размер на 800,87 лв. и заплатена лихва в размер на 93,55 лв., при сума за довносяне за ДНИ в размер на 642 578,90 лв. и лихви за просрочие в размер на 153 557,87 лв. изчислени към 23.07.2014г., както и задължения за такса битови отпадъци /ТБО/, съставляваща главница в размер на 3 936 471,30 лв. и лихви за просрочие към 23.07.2014г. в размер на 941 684,53 лв., от които задължения е внесена сума в размер на 153 557,87 лв. за ТБО и е заплатена лихва в размер на 1 110,43 лв. и дължимата сума за довносяне за ТБО в размер на 3 782 913,43 лв. и лихви за просрочие, изчислени към 23.07.2014г. в размер на 940 574,10 лв.

В жалбата са наведени доводи, че ревизионния акт е издаден при съществени нарушения на процесуалните правила при извършване на ревизията и в противоречие с материалния закон. Твърди се, че не са обсъдени възраженията на жалбоподателя срещу ревизионния доклад, както и не са обсъдени всички събрани в хода на

производството доказателства. Сочи се, че с РА са начислени ДНИ и ТБО за обекти, върху които жалбоподателят няма предоставени права за управление, а част от тях не са и държавна собственост, трети не съществуват. Твърди се, че с РА са начислени ДНИ и ТБО за жилищни имоти – студентски общежития и апартамент, които са извън обхвата на ревизията, доколкото същата, съобразно заповедта за възлагане на ревизия има за предмет нежилищните имота на СУ. Иска се отмяна на ревизионния акт и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят - Софийски университет „Св.К. О.“, редовно уведомен, се представлява от адвокат О., който поддържа жалбата на заявените основания и моли ревизионният акт да бъде отменен. Представя писмени бележки, съобразно които с оспорения ревизионен акт са определени задължения на СУ „Св. Кл. О.“ за такса за битови отпадъци, без да има определен годишен размер на тази такса за нито една от четирите години от ревизирания период - 2010 г., за 2011 г., за 2012 г. и за 2013 г., доколкото решенията на СОС, с които е одобрена план-сметката по чл.66, ал.1 от ЗМДТ и е определен годишния размер на таксата за битови отпадъци за тези години са нищожни, поради противоречие с императивната норма на чл.66, ал.1 от ЗМДТ. Конкретно са развити доводи за включване в план-сметките за 2010г., 2011г., 2012г. и 2013 г., освен разходи за дейностите по чл.66, ал.1, т.1- 4 от ЗМДТ и на „други разходи“ - за 2010г. в размер на 8 538 477 лева, от които 5 003 115 лева за „фонд „Работна заплата“, осигурителни вноски и издръжка на Столичен инспекторат, за 2011г. в размер на 7 100 000 лева, от които 5 100 000 лева за издръжка и разходи на Столичен инспекторат, за 2012г. в размер на 5 762 816 лева - за издръжка и разходи на Столичен инспекторат и за 2013г.в размер на 5 537 878 лева - за издръжка и разходи на Столичен инспекторат. При посочването на тези суми е изведен извод, че за всяка от четирите години на ревизирания период годишният размер на таксата за битови отпадъци, въз основа на който с оспорения РА са определени задълженията на СУ „Св. Кл. О.“ за ТБО за 2010 г., 2011 г., 2012 г. и 2013 г., е определен въз основа на разходи не само за дейностите по чл.66, ал.1, т.1-4 от ЗМДТ, но и въз основа на разходите за „други дейности“ –основно за дейността на Столичния инспекторат, а чл.66, ал.1 от ЗМДТ забранявал годишния размер на таксата за битови отпадъци да се определя въз основа на разходи за „други дейности“, извън дейностите по т.1-4.

На следващо място – развити са доводи, че не е доказан размера на местния данък върху недвижимите имоти за 2010 г., 2011 г. 2012 г. и 2013 г., доколкото по делото не са представени доказателства за размера на местния данък върху недвижимите имоти на територията на Столична община, който СОС е определил за 2010 г., 2011 г. 2012 г. и 2013 г., поради което оспореният РА е незаконосъобразен в частта му, с която са определени дължимите от СУ „Св. Кл. О.“ данък върху недвижимите имоти за 2010 г., 2011 г., 2012 г. и за 2013 г. и лихви за просрочието му за всички 15 недвижими имота - обект на ревизията. Доразвити са твърденията в жалбата срещу РА за определени задължения за данък върху недвижимите имоти и местна такса за битови отпадъци за имоти, които не са обект на ревизията, при позоваване на заповед за възлагане на ревизия № МДТ-РД-01-1 от 6.1.2014 г. в която изрично е посочено, че обект на ревизията са нежилищните имоти. Цитира се легалното определение на §4д, т.8 от ДР на ЗВО за „студентско общежитие“ за периода от влизане в сила на ЗВО през 1995 г., относимо и за ревизирания период от 2010 г. до 2013 г. Доколкото с обжалвания ревизионен акт са определени задължения на СУ за периода от 2010 г. до 2013 г. и за 10 общежития в размер на 701 660,98 лева за ТБО и 177 215,50 лева лихви за

просрочието им, и в размер на 563 730,58 лева за ДНИ и 115 362,82 лева лихви за просрочието им, т.е. общо за 1 557 968,88 лева (сумите са сбор от размера на задълженията за МТБО и лихви за просрочие и за ДНИ и лихви за просрочие), и поради това, че според жалбоподателя студентските общежития са жилищни имоти, се иска отмяната на РА и в тази му част. В тази връзка се оспорват и указанията на изпълнителния директор на НАП, изх. № 26/С/209/10/24.1.2011 г., като дадени извън правомощията му и поради това, че съгласно чл.4, ал.6 от ЗМДТ той може да дава издава методически указания по прилагането на ЗМДТ, но не и по прилагането на ЗУТ, а посоченото писмо съдържало указания по приложението на ЗУТ - на §5, т.29 от неговите Допълнителни разпоредби.

В писмените бележки обстойно е развита тезата, че за 2010 г. СУ „Св. Кл. О.“ не е данъчно задължено лице по чл.11 и чл.64, ал.1 от ЗМДТ относно държавните недвижими имоти, които са му предоставени за управление. Конкретизирано е, че обект на ревизията са 56 недвижими имота, от които според жалбоподателя собствени на СУ „Св. Кл. О.“ са 7 недвижими имота, описани в оспорения ревизионен акт (бул. „Т. А. № 17), л. 15-17 ([улица], с.24-26 ([улица], с.27-29 ([улица]), с.36-39 ([улица]), с.91- 96 (незастроен поземлен имот в м. НПЗ „Изток“, партида М914) и с. 135-138 ([улица], партида М170045), а за останалите 49 недвижими имота - обект на ревизията, се заявява, че са публична държавна собственост и са предоставени на СУ „Св. Кл. О.“ за управление, видно от съдържащите се в ревизионната преписка актове за държавна собственост, Твърди се, че за 49-те недвижими имота - публична държавна собственост, СУ „Св. Кл. О.“ не притежава нито едно от правата, изброени в чл.11 от ЗМДТ, в редакцията му в сила до 31.12.2010 г. Управлението по чл.14, ал.3 от ЗДС, което упражнява СУ „Св. Кл. О.“ по отношение на тях, се пояснява, че не е нито право на собственост, нито вещно право на ползване, нито концесионно право. Твърди се, че жалбоподателят няма по отношение на тях някое от самостоятелните субективни права, изчерпателно изброени в чл.11 от ЗМДТ, в редакцията му до 31.12.2010 г. като едва с новата ал.5 на чл.11 от ЗМДТ е постановено, че данъчно задължени лица за държавните имоти са лицата, на които те са предоставени за управление, но тази разпоредба е в сила от 1.1.2011 г. и няма обратно действие. В тази връзка жалбоподателят се позовава на решение № 592/31.1.2017 г. по адм. дело № 6296/2014 г. на АССГ, което е оставено в сила с решение № 2389/22.2.2018 г. по адм. дело № 5877/2017 г. на ВАС и възприетото с тях, че СУ „Св. Кл. О.“ не е данъчно задължено лице по чл.11 от ЗМДТ за периода от 2005 г. до 2009 г. относно предоставените му за управление държавни недвижими имоти. Поради това за 2010 г., за която действа същата редакция на чл.11 от ЗМДТ, която е действала и през периода, за който се отнася решение № 2389/22.2.2018 г. по адм. дело № 5877/2017 г. на ВАС и решение № 16692/13.12.2013 г. на ВАС по адм. д. № 6039/2013 г. СУ „Св. Кл. О.“ не е данъчно задължено лице за 2010 г. по чл.11 и чл.64, ал.1 от ЗМДТ относно предоставените му за управление държавни недвижими имоти.

Прави се искане РА да бъде отменен в частта за всички задължения на СУ „Св. Кл. О.“ за данък недвижими имоти, такса битови отпадъци и лихви за просрочие за 2010 г., определени с оспорения РА относно предоставени му за управление 49 държавни недвижими имота, като определени в противоречие с чл.11, в редакцията му до 31.12.2010 г., във връзка с чл.64, ал.1 от ЗМДТ, а именно за МТБО в размер 1 041 658,84 лева и лихви за просрочието й в размер на 398 660 лева, както за ДНИ в размер на 32 567,43 лева и лихви за просрочието му в размер на 13 123,83 лева, т.е. общо за 1

486 010,10 лева.

На следващо място – развити са доводи че оспореният ревизионен акт е издаден в нарушение на изискванията на ДОПК за обективност и служебно начало - ревизията на СУ „Св. Кл. О.“ е извършена при условията на чл.122 от ДОПК и органът по приходите е определил сам основата за облагане с данък върху недвижимите имоти и за определяне на размера на таксата за битови отпадъци въз основа на обстоятелствата, посочени в ал.2 на чл.122 от ДОПК, като не е спазил чл.3, ал.1 и чл.5 от ДОПК. Конкретно са посочени такса за битови отпадъци и лихви за просрочие за имоти, върху които СУ „Св. Кл. О.“ няма каквито и да са права, както и определени данък върху недвижимите имоти, такса за битови отпадъци и лихви за просрочие върху площи на недвижимите имоти, които не съответстват на площите им, посочени в документите, въз основа на които те са предоставени за управление на СУ „Св. Кл. О.“ или на площите им в документите, намиращи се в администрацията, към която принадлежи органа по приходите. Така се поддържа че в периода от 2010 г. до 2013 г. посочените в т.5.2.1 -т.5.2.7 от писмената защита имоти не са му предоставени за управление, а повечето от тях не са държавна собственост и органът по приходите е бил длъжен да установи тези обстоятелства служебно. Доколкото ревизираното лице не притежава някое от тези права, то декларацията по чл.17, ал.1 или по чл.14, ал.2 от ЗМДТ не е основание за определянето на задължения за МТБО. Поради това обжалваният ревизионен акт е незаконосъобразен и следва да бъде отменен в конкретно посочените му части. Претендират се разноси в размер на 96 520 лева за трите инстанции по представен списък в с.з. на 05.11.2019г.. Алтернативно се иска отмяната на РА в частите му за 2010 г. за 49-те имота, предоставени за управление на СУ, в частта му относно жилищните имоти (студентските общежития и един апартамент), както и в частта му относно имотите, за които дължимите данък недвижими имоти, такса битови отпадъци и лихви за просрочие са определени въз основа на неправилна база в резултат на неизпълнение на задълженията на органа по приходите по чл.3, ал.1 и чл.5 от ДПК при прилагането на чл.122 от ДОПК.

Ответникът по жалбата- Кмет на Столична община, се представлява от адвокат П., редовно упълномощен,който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Претендира разноси, съобразно представени доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение при първото разглеждане на делото. Подробни съображения относно неоснователността на жалбата развива и в представената писмена защита.

На първо място оспорва тезата на жалбоподателя, че за 2010 г. не се дължи ДНИ и ТБО, тъй като не е задължено лице за държавните имоти, а е задължено лице едва от 01.01.2011 г. поради това, че до този момент СУ няма вещното право на собственост, нито вещното право на ползване. Обстойно анализира нормите на чл.5, ал.1 и 2 от ЗДС, съгласно които държавата удостоверява правото си на собственост върху имоти с акт за държавна собственост /АДС/, който е официален документ и се ползва с материална доказателствена сила., на чл.2, ал.2 от ЗДС, съгласно който текст имотите публична държавна собственост са имотите предоставени на ведомствата за изпълнение на функциите им, за които съгласно чл.68, ал.1 от с.з. се съставят актове за държавна собственост, на чл. 14, ал.2 от ЗДС и чл.15 на с.з., съгласно който тези имоти се предоставят за безвъзмездно управление на ведомствата и общините при условия и по ред определени с правилника за прилагане на закона. и чл.89, ал.2 от ЗВО, в който е предвидено, че недвижимите имоти, предоставени от държавата на

висшите училища са държавна публична собственост.

Обосновава се от ответника, че Софийският университет е ведомство по смисъла на § 2 от ДР на ЗДС, в което качество му е възложено управлението на държавната собственост върху процесните имоти. Нормата на чл.12 от ППЗДС регламентира, че управлението върху имоти и вещи - държавна собственост, включва правото на ведомствата и юридическите лица на бюджетна издръжка да ги владеят от името на държавата, за своя сметка и на своя отговорност. От тук, следва извода, че СУ упражнява правото на собственост от името на държавата, в частта му на упражняване на правомощието владение, но за своя сметка и на своя отговорност, от където следва изводът, че е негово задължението да плати дължимите такси за битови отпадъци за стопанисваните от него недвижими имоти. Следователно, задължено лице по смисъла на чл.64, ал.1 във вр. с чл.12 от ППЗДС е държавата, но чрез съответното ведомство, на което е предоставила управлението на имота. Държавата не води отделен баланс и регистър за субектите, на които е предоставила недвижими имоти за управление. По делото няма спор, че процесните недвижими имоти са заведени в баланса на СУ, което се удостоверява с представените оборотни ведомости за ревизираните периоди, както и от приетото и неоспорено основно заключение на вещото лице, назначено по делото.

На следващо място – оспорва доводите на жалбоподателя, че студентските общежитията имат характера на жилищни имоти с позоваване на дефиницията на „Основно жилище“ дадена с § 1, т.2 на ДР на ЗМДТ и тази в § 1, т.51 от ДР на ЗДФЛ, съгласно които недвижим нежилищен имот е този, който служи за задоволяване на жилищни нужди на граждани и членове на неговото семейство. В конкретния случай от ответника се поддържа, че тази хипотеза не е налице, тъй като общежитията са предоставени за управление на СУ, а същото ги отдава под наем на обучаващите се студенти. От това следва, че общежитието служи за задоволяване на жилищните потребности, не на висшето учебно заведение, а на студентите и преподавателите в това висше училище, т.е. не на данъчно задълженото лице, а на отдадени под наем помещения на трети лица.

По отношение на аргумента, че решенията на Столичния общински съвет за определяне на местната такса за битови отпадъци са незаконни, тъй като в план-сметката са включени разходи извън четирите дейности, определени в чл.66, ал.1 от ЗМДТ се поддържа, че решенията на СОС за ревизираните 2010-2013 години са приложени към делото с писмо, прието в о.с.з. на 16.06.2015 г. и неоспорени от процесуалния представител на жалбоподателя по предвидения в закона ред, в качеството им на официални удостоверителни документи. Тези решения са приети от Столичен общински съвет на основания чл.21, ал.1, т.7 и ал.2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, чл.66, ал.1 от Закона за местните данъци и такси и чл.18, ал.2 от Наредбата за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община. Твърди се, че актовете на Столичен общински съвет, с които е определен размера на таксите битови отпадъци за всяка от четирите години, не са в противоречие с императивната разпоредба на чл.66, ал.1 от ЗМДТ, като планирането и разходването на така наречените „други“ разходи, съгласно изготвено и прието заключение от вещо лице, което не е оспорено по делото в с.з. на 05.11.2019 г. са по параграф 623, за дейност „Чистота“ от бюджета на Столичната община и за издръжка на дирекция „Столичен инспекторат“ при Столичната община, като издръжката на дирекция „Столичен инспекторат“ е част от

осъществяваната от Столична община дейност „Чистота“, касаеща събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в [населено място] и за това покриването ѝ е включено, като планиран разход в приетата от СОС план-сметка по чл.66 от ЗМДТ, за съответните ревизионни години.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата и потвърждаване на оспорения ревизионен акт.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, доводите, възраженията и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Настоящото производство е второ по ред на разглеждане, след като с Решение № 7117 от 07.06.2017 г. постановено по адм. дело № 14279 от 2016 г. по описа на ВАС, Седмо отделение е отменено Решение № 6621 от 01.11.2016 г. постановено по адм. дело № 1530 по описа за 2015 г. на АССГ, Първо отделение. 9 състав и делото е върнато за ново разглеждане, с указания за извършване на цялостна проверка за законосъобразност на оспорения акт.

Със Заповед № РД—09-3917821.10.2008 година Кмет на Столична Община определил за органи по приходите служители на длъжности в Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси“ при Столична община, които да извършват установяване, обезпечаване, събиране и контрол на местните данъци и такса битови отпадъци, изрично изброени органи, измежду които и началници на отдели към Дирекция“ ПАМДТ“, главни експерти, старши експерти, младши експерти, главни инспектори, старши инспектори и други, изрично изброени в заповедта.

Със Заповед № РД-15-6350/30.07.2009 година на В. Кмет на Столична [община] Б. е назначена за държавен служител на длъжността- Главен експерт към Дирекция“Приходи и администриране на местни данъци и такси“, считано от 01.08.2009 година.

Със Заповед № РД-15-1306/23.02.2011 година на Кмет на Столична община, Р. И. Б. е преназначена от длъжността Главен експерт в Отдел“ „Методология и контрол“ на длъжността Главен инспектор в Отдел“ Методология и контрол към Дирекция“ Приходи и администриране на местни данъци и такси“, считано от 01.04.2011 година.

Със Заповед № РД-15-2348/11.05.2011 година на Кмет на Столична община е възложено на Р. И. Б. на длъжност- главен експерт в отдел“ Ревизионен контрол към Дирекция“ Приходи и администриране на местни данъци и такси“, направление„Финанси и стопанска дейност“ задълженията на Началник сектор“ Ревизионен контрол към Дирекция“ Приходи и администриране на местни данъци и такси по вътрешно

съвместителство за срок до назначаване на титуляр след провеждане на вътрешен подбор, но не по дълъг от 6 месеца, считано от 16.05.2011 година.

Със Заповед № РД-15-2351/11.05.2011 година на Кмет на Столична [община] Д. е преназначена от длъжността- Главен инспектор в Отдел“ Методология и контрол“ с ранг IV младши на длъжност- главен инспектор в Сектор“ Ревизионен контрол“ към Дирекция“ Приходи и администриране на местни данъци и такси, считано от 02.05.2011 година.

Със Заповед № РД-15-1059/02.03.2012 година на Кмет на Столична община е възложено на Р. И. Б. на длъжност- главен експерт в отдел“ Ревизионен контрол и правно-нормативно обслужване към Дирекция“ Приходи и администриране на местни данъци и такси при Столична община да изпълнява задълженията на Началник отдел“ Ревизионен контрол и правно- нормативно обслужване към Дирекция“ Приходи и администриране на местни данъци и такси по вътрешно съвместителство – до назначаване на служител на незаетата длъжност за срок не по- дълъг от 6 месеца, считано от 01.03.2012 година до 31.08.2012 година включително.

Със Заповед № РД-15-2074/09.04.2012 година на Кмет на Столична [община] Д. е преназначена на длъжността Главен инспектор в Отдел“ ревизионен контрол и правно- нормативно обслужване“ към Дирекция“ ПАМДТ“, считано от 01.03.2012 година.

Със Заповед № РД-15-710/14.02.2013 година на Кмет на Столична [община] Б. е преназначена от длъжността- Главен инспектор в Отдел“ Ревизионен контрол и правно- нормативно обслужване на длъжността- Началник на отдел“ в Отдел“ Ревизионен контрол и правно-нормативно обслужване“ към Дирекция“ Приходи и администриране на местни данъци и такси при Столична община, считано от 18.02.2013 година.

Със Заповед № МДТ-6600-102/21.02.2013 година на Директор на Дирекция“ Приходи и администриране на местни данъци и такси Р. И. Б. на длъжност – Началник отдел“ Ревизионен контрол и правно-нормативно обслужване“ и П. Д. И. на длъжност- Главен инспектор в Отдел“ Ревизионен контрол и правно- нормативно обслужване“, определени със Заповед № РД-09-3917/21.10.2008 година на Кмет на Столична община за органи по приходите да упражняват по отделно компетентността по възлагане на проверки и ревизии за определяне, установяване на задълженията за местни данъци и такса битови отпадъци , съгласно ЗМДТ и прекратил предоставената компетентност на органите, определени със Заповед № МДТ-9301-67/04.05.2011 година.

Със Заповед №РД-15-3268/10.06.2013 година Кмет на Столична община назначил В. М. П. за държавен служител на длъжността- Главен инспектор в Отдел“ Ревизионен контрол и правно – нормативно обслужване“към Направление“ Финанси и стопанска дейност при Столична община ,считано от 01.03.2013 година.

Със Заповед за възлагане на ревизия № МДТ-РД-01/06.01.2014 година, Р. Б. на длъжност-Началник отдел“Ревизионен контрол и правно-нормативно обслужване“ възложил да бъде извършена ревизия на Софийски университет“Св. К. О.“, определил състава на ревизиращия екип- М. А. Д. на длъжност -главен инспектор, ръководител на ревизията, В. М. П. на длъжност- главен инспектор по приходите и Е. А. Й. на длъжност главен инспектор, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- Данък върху недвижимите имоти за периоди от 01.01.2010 година до 31.12.2013 година, Такса битови отпадъци за периода- 01.01.2010 година-31.12.2013 година, определил срока за завършване на ревизията- до три месеца. ЗВР е връчена на Ректор на Софийски университет на дата 07.01.2014 година.

Със Заповед № МДТ-РД-01-02/04.04.2014 година, органът, възложил ревизията – Р. Б. на длъжност-Началник отдел“Ревизионен контрол и правно- нормативно обслужване във връзка с депозирана молба от страна на ревизиращия данъчен субект спряла производството по извършване на ревизия на жалбоподателя,считано от 04.04.2014 година до 07.05.2014 година.

Със Заповед за възобновяване на ревизия № МДТ-РД-01-45/07.05.2014 година органът, възложил ревизията Р. Б.- Началник отдел“ Ревизионен контрол и правно- нормативно обслужване възобновила ревизията на жалбоподателя и определила срок за завършването на ревизията до 10.05.2014 година.

С нова Заповед за удължаване на ревизия № МДТ-РД-01-46/09.05.2014 година органът,възложил ревизията-Р. Б. на длъжност-Началник отдел“ Ревизионен контрол и правно- нормативно обслужване определила срок за завършване на ревизията до два месеца.

На 23.07.2014 година,органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип, съставили РД № МДТ-2100-24, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизиращия данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

На 06.08.2014 година, ревизиращият данъчен субект депозирал писмено възражение срещу съставения РД, в което изразил несъгласието си с предложението за установяване.

Възражението е разгледано и прието занеоснователно, като на 20.08.2014

година, органът, възложил ревизията Р. И. Б. на длъжност- Началник отдел и М. А. Д. на длъжност- главен инспектор по приходите издали обжалвания Ревизионен акт № МДТРД-01-07-57, с който установили задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

Ревизионният акт е връчен лично на представляващия жалбоподателя на дата 26.08.2014 година.

На 08.09.2014 година, жалбоподателят депозирал жалба до Кмет на Столична община срещу издадения ревизионен акт, а последният с Решение № СО-РД-22-01-9/13.11.2014 година потвърдил обжалвания ревизионен акт.

Решението е връчено по пощата на дата 17.11.2014 година.

При изложената поредица от заповеди и хронология на издаването им, с решението на ВАС по адм.дело № 14279/2016г. е прието, че ревизионния акт е издаден от компетентен орган – органи по приходите, притежаващи материална компетентност, определени със заповед № РД-09-3917 от 21.10.2008 г. на кмета на Столична община.

С оспорения ревизионен акт (РА) с рег. № МДТ-РД-01-07- 57/20.08.2014 г. са установени публични общински вземания, за периода от 01.01.2010г. до 31.12.2013 г. За притежаваните от жалбоподателя недвижими нежилищни имоти са определени задължения, представляващи главници и съответните лихви за просрочие върху тях, всичко в размер на 5 654 280.19 лв., внесената сума е в размер общо на 155 562.72 лв., от които остава за донасяне сума общо в размер на 5 498 717.47 лв. Конкретно с РА са определени задължения, както следва:

- Данък върху недвижимите имоти /ДНИ/ - съставляващ, главница в размер на 643 379.77 лв. и изчислените лихви за просрочие към тях, към 23.07.2014 г. в размер на 132 744.59 лв., от които за ДНИ внесената сума е в размер на 800.87 лв. и със заплатена лихва в размер на 93.55 лв., като е установено, че дължимата сума за донасяне за ДНИ е в размер на 642 578.90 лв. и съответните лихви за просрочие, изчислени към 23.07.2014 г. върху главницата в размер на 153 557.87 лв.

- Местна такса за битови отпадъци /ТБО/ - съставляваща, главница в размер на 3 936 471.30 лв. и изчислените лихви за просрочие към тях, към 23.07.2014 г. в размер на 941 684.53 лв., от които е внесена сума в размер на 153 557.87 лв. за ТБО и е заплатена лихва в размер на 1 110.43 лв., като е установено, че дължимата сума за донасяне за ТБО е в размер на 3 782 913.43 лв. и съответните лихви за просрочие, изчислени към 23.07.2014 г. върху главницата в размер на 940 574.10 лв.

В хода на извършване на ревизията, на 07.01.2014 г. с разписка, на

ректора на С. университет е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице изх. № МДТ-2100-1/06.01.2014 г. изготвено от главен инспектор В. П.. Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице е връчено и в деловодството на ректората на 22.01.2014 г. под вх. № 07-00-3, с изх. № МДТ-2100-7/22.01.2014 г. по описа на дирекция „ПАМДТ“-СО от главен инспектор В. П., адресирано до С. университет. Трето Искане с изх. № МДТ-2100-12/24.03.2014 г. е депозирано на 24.03.2014 г. в деловодството на ректората, като е поискано във връзка с извършваната ревизията, съгласно ЗВР рег. № МДТ-РД-01-1/06.01.2014 г. да се предоставят заверени копия на следните документи:

1.Извлечения от водените счетоводни сметки от група 20 /земя и сгради/, по които се отчитат недвижимите имоти, както и за общежитията за периода 2010 г. - 2013 г. - оборотни ведомости и хронологични справки по години с аналитичност за всеки обект. В случай на промяна на отчетната стойност на активите през годините да се представят хронологичен опис (извлечение от счетоводен регистър) за съответния обект, за годината, в която е извършена промяната, както и писмени обяснения за причините за извършване на тази промяна със съответния документ /решение, акт/ за извършването ѝ; Счетоводни /одитирани/ баланси за периода: 01.01.2010 г. - 31.12.2013 г. Счетоводен амортизационен план и данъчен амортизационен план за ревизираните години; Документи за собственост, респ. ползване на съответния недвижим имот; Документи свързани с начина на определяне на ДНИ или документи, свързани с освобождаване от данъка съгласно чл.24 от ЗМДТ;Документи свързани с начина на определяне на ТБО - заповед на Кмета за пряко договаряне или декларации за определяне размерът на ТБО въз основа на вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, съгласно НОАМТЦУПСО, както и ако има подавани декларации за обстоятелството, че имотът няма да се ползва през съответната година, скици на недвижимия имот, удостоверение за актуален административен адрес, документ за идентичност на недвижимия имот; Заверени копия на всички подавани декларации по чл.17, ал.1 и чл.14 от ЗМДТ (първични и коригиращи), както и по чл.14 ЗМДТ, за общежитията във връзка с законовите промени през 2010 г., в сила от 01.01.2011 г.;

На основание чл.53 от ДОПК е изискано и предоставянето на справки:

Справка за отчетните стойности на общежитията за периода: 01.01.2010 г. - 31.12.2013 г. (по счетоводни данни), размер на задължението за ДНИ и ТБО за тяхното издължаване/внасяне за ревизираните години;Платежни

документи /приходни квитанции, платежни нареждания и др./ за плащането им;

На основание чл.49 от ДОПК са изискани писмени обяснения относно:

Вида и характеристиката /кв.м., конструкция и др./ на недвижимия имот;

Подробно писмени обяснения за предназначението на имота, както и за какви цели, се използва имота;

В определения в исканията срок не са предоставени никакви документи или обяснения от страна на СУ „Св. К. О.". С уведомително писмо изх. № МДТ-2100-20/02.06.2014 г. на дирекцията от главен инспектор Е. Й., адресирано до ректора, входирано на 07.06.2014 г. с вх. № 07-00-20 в деловодството на С. университет, органът по приходите е уведомил задълженото лице, че основата за облагане с ДНИ и ТБО ще бъде определена по предвидения в чл.122 от ДОПК ред. С писмото е предоставена отново възможност в 14-дневен срок да се представят исканите документи и доказателства. Задълженото лице не е предоставило поисканите документи и обяснения, необходими за установяване на основата за определяне на публичните задължения за ДНИ и ТБО, поради което органите по приходите издали РА, са определили основата за посочените задължения по реда на чл.122, ал.2 от ДОПК. Поради това, че СУ в качеството му на задължено лице по смисъла на ЗМДТ не е предоставило и ангажирало никаква счетоводна информация и съответните писмени документи, какви са отчетните стойности на имотите, които се водят по съответната материална счетоводна сметка и балансите на СУ за годините на ревизията, е възприето наличието на хипотезата на чл.122, ал.1, т.4 от ДОПК. При липсата на счетоводна информация за отчетните стойности, по която се водят недвижимите имоти в счетоводните регистри са поставили във фактическа невъзможност органите по приходите извършили ревизията и издали РА да определят задълженията за ТБО от момента на тяхното деклариране с декларации по реда на чл.17, ал.1 от ЗМДТ /отм./ и чл.14 от ЗМДТ. С оглед на това, не е могло да бъде извършена проверка и съпоставка на отчетните стойности на недвижимите нежилищни имоти на СУ по счетоводни и по деклариране данни, респ. извършвани ли са по счетоводни данни промени в тези стойности за ревизираните периоди за целите на ЗМДТ, в това число основно МТБО.

В срока по чл.117, ал.1 от ДОПК е изготвен Ревизионен доклад рег. № МДТ-2600-24/23.07.2014 г., връчен на 23.07.2014 г.

В хода на ревизионното производство от страна на ревизиращия екип са извършени редица процесуални действия с цел установяване на относимите факти и обстоятелства, описани подробно в РД и РА.

С обжалвания РА са констатирани публични задължения за имотите, върху които С. университет „Св. Кл. О.“ притежава права, с месторазположение на територията на [населено място], за които са направени възражения в постъпилата жалба, както следва:

1. **Недвижим нежилищен имот** – съставляващ сграда на „Центъра за източни езици и култури”, находящ се в [населено място], район В., [улица]/бивш „Н. Ц.”/ № 79. Имота е придобит с Акт за публична държавна собственост (АПДС) № 03151/28.03.2002 г. Първоначално е деклариран с подадена декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ /отм./ с вх. № 030009/000117 от 08.02.2001 г., за който е открита партида М117 от 08.02.2001 г., с декларирана отчетна стойност в размер на 17 044.00 лв. С коригираща декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ с вх. № 030009/000107/21.03.2007 г. е декларирана настъпила промяна към 09.02.2007 г. в размер на 1 143 000.00 лв. в отчетната стойностна имота. Подадена е и декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № 030027/002581/12.07.2010 г. за имота.

За всяка една от ревизираните 2010-2013 години са подадени от СУ декларации по реда на чл.23, ал.1 от Наредбата за определяне на ТБО за нежилищния му имот с партида М117, според вида и броя на съдовете за съхраняване на битовите отпадъци, които ще се използват през годината,.

2. **Недвижим нежилищен имот:** Земя, Ботаническа градина, представляваща УПИ I, с площ 12 850 кв.м., кв.501 по плана на [населено място], местност „Центъра”, заедно с построената сграда, съставляваща Факултет по журналистика, находяща се в [населено място], район О., [улица]. Документът за придобиване на имота е АПДС № 07581/29.07.2010 г. Деклариран е първоначално с данъчна декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ /отм./ с вх. № 210/26.02.2001 г., за който е открита партида М210 от 26.02.2001 г., с общо декларирана отчетна стойност в размер на 3 197 649.00 лв. Предвид, изготвената счетоводна оценка към 29.12.2010 г. е подадена коригираща декларация по чл.17 от ЗМДТ с вх. № 540/27.05.2011 г., с която е направена промяна от 01.01.2011 г. в декларираната отчетна стойност в размер на 5 318 361.00 лв. Подадена е и декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № 1515/16.07.2010 г. за имота, /стр. 18-23 РА /.

За всяка една от ревизираните 2010-2013 години са подадени от СУ декларации по реда на чл.23, ал.1 от Наредбата за определяне на ТБО за нежилищния му имот с партида М210, според вида и броя на съдовете за съхраняване на битовите отпадъци, които ще се използват през годината.

3. **Недвижим нежилищен имот** - терен с площ от 4 247 кв.м., с построените върху него сгради, представляващи Обсерватории за „нова

сграда” със застроена площ от 131,50 кв.м., за „точно време” със застроена площ 80 кв.м., с малък купол със застроен на площ от 16 кв.м. и с голям купол на застроена площ от 23 кв.м, както и меридианен кръг на площ от 10 кв.м., находящи се в [населено място], район С., „Б. градина - 1-ва част ” № 20, с документ за придобиване на имота АПДС № 05952/07.12.2005 г. Имота е деклариран с данъчна декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ /отм./ вх. № 0109-468/11.04.2007 г., за които е открита данъчна партида М143 от 11.04.2007 г. с обща отчетна стойност в размер на 234 525.00 лв., в т.ч. за земята - 88 125.00 лв. и за сградите 146 400.00 лв. Подадена е и данъчна декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № 0127-5239/19.07.2010 г., а изчислената данъчна оценка е в размер на 574 556.06 лв. /стр.42-44 от РА и т.9, вторият пример от жалбата/.

4. Недвижим нежилищен имот - терен, съставляващ имот с планоснимачен № 19 от кв. 54ба, по плана на местност „Центъра”, с площ от 1 671.08 кв.м. и 5-етажна административна сграда, с РЗП: 7 350.44 кв.м., находящ се в [населено място], район С., [улица]. Документа за придобиване на имота е АПДС № 02129 от 28.03.2000г., деклариран с данъчна декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ /отм./ с вх. № 0109-396/21.03.2007 г., за който е открита партида М125 от 21.03.2007 г., с обща декларирана отчетна стойност в размер на 4 165 600.00 лв., в т.ч. за сградата - 3 780 600.00 лв., за земята - 385 000.00 лв. Подадена е декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № 0127-5231/19.07.2010 г. /стр.48-50 от РА/.

За всяка една от ревизираните 2010-2011 години от СУ са подадени декларации по реда на чл.23, ал.1 от Наредбата за определяне на ТБО за нежилищния му имот с партида М125, според вида и броя на съдовете за съхраняване на битовите отпадъци, които ще се използват през годината /стр.48 от РА/.

5. Недвижим нежилищен имот - земя и сграда, съставляваща Лаборатория по химия, находящ се в [населено място], район Студентска, [улица]. Имота е придобит с АДС № 1107/09.04.1971 г., деклариран с декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ /отм./ с вх. № 1609-197/23.03.2007 г., за който е открита партида М197 от 23.03.2007 г., с отчетна стойност общо в размер на 403 956.00 лв., в т.ч. за сграда - 349 956.00 лв. и земя - 54 000.00 лв. Не е подадена данъчна декларация по чл.14 ЗМДТ /стр.88-90 от РА /.

6. Недвижим нежилищен имот - земя, представляваща неурегулирано дворно място с площ от 8 468 кв.м., съставляващо планоснимачен № 571 по плана на [населено място], район М., НПЗ „Изток”, местност „К.”. Акта за придобиване на имота е Нотариален акт № 136, том XXVII, дело

№ 5167 от 1997 г., деклариран с декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ /отм./ вх. № 914/19.11.2010 г., за които е открита партида М914 от 19.11.2010 г., с отчетна стойност в размер на 3 706 360.00 лв., за които е подадена и декларация по чл.14 от ЗМДТ вх. № 4971/19.11.2010 г., с данъчна оценка в общ размер от 317 287.50 лв. /стр.91-96 от РА/.

7. Недвижим нежилищен имот - земя, представляваща парцел I от кв. 66, в местността НПЗ „Изток” с площ от 8 400 кв.м., с изградена в него сграда на груб строеж по плана на [населено място], район М.. Документа за придобиване е АПДС № 03024 от 13.06.2001 г., деклариран с декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ /отм./ вх. № 913 от 19.11.2010г, за които е открита партида М913 от 19.11.2010 г. и отчетна стойност в размер - 3 769 200.00 лв. Подадена е и декларация по чл.14 от ЗМДТ вх. № 3274 от 08.07.2010 г., с данъчната оценка 314 739.60 лв. /стр.96-99 от РА/.

8. Недвижим нежилищен имот - земя и сграда, представляваща Факултет по начална и предучилищна подготовка (учебна сграда), състояща се от подземен и 6- надземни етажи с РЗП: 6 203 кв.м., находящ се в [населено място], район С., [улица]. Документите за придобиване са АДС № 4415/17.07.1991 г. и АПДС № 06884 от 26.11.2008 г. Деклариран, първоначално с декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ /отм./ вх. № 000116/07.02.2001 г., за който е открита данъчна партида М000116 от 07.02.2001 г., с отчетна стойност в размер на 2 965 300.00 лв., подадена е и коригираща декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ вх. № 284/23.08.2007 г., както е подадена и декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № 2296/30.06.2010 г., като изчислената данъчна оценка на имота е 6 790 843.50 лв. /стр. 107-109 от РА /.

За всяка една от ревизираните 2010-2013 години са подадени от СУ декларации по реда на чл.23, ал.1 от Наредбата за определяне на ТБО за нежилищния му имот с партида М000116, според вида и броя на съдовете за съхраняване на битовите отпадъци, които ще се използват през годината /стр. 109 от РА/.

9. Недвижим нежилищен имот - сграда, находящ се в [населено място], район Витоша, кв. К., ул. „593” № 3. Акта за придобиване е АПДС № 7445 от 14.12.1970 г. Деклариран е с данъчна декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ /отм./ вх. № 17-09-082/16.02.2001 г., за които е открита партида М082 от 16.02.2001 г. и с отчетна стойност в размер на 320.00 лв. Не е подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ /стр. 122- 127 от РА/.

10. Недвижим нежилищен имот - земя и сграда, находящ се в [населено място], район В., кв. К., ул. „591” № 3, в кв.80. Акта за придобиване е АПДС № 6918 от 01.08.1969 г. Деклариран е с данъчна декларация по

чл.17, ал.1 от ЗМДТ /отм./ вх. № 17-09-083/16.02.2001 г., с открита данъчна партида М083 от 16.02.2001 г. и отчетна стойност в размер на 196 350.00 лв. Не е подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ /стр. 127-130 от РА и т.6.4 от жалбата/.

11. Недвижим нежилищен имот - земя, представляваща опитна площ, находяща се в [населено място], район В., кв. П.. Документа за придобиване е АДС № 1076 от 06.09.1949 г. Деклариран с декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ /отм./ вх. № 17-09-081/16.02.2001 г., с открита партида **М170081** от 16.02.2001 г. и с отчетна стойност в размер на 3 177.00 лв. Не е подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ /стр. 138-140 от РА /.

12/. Недвижим нежилищен имот - земя, представляваща УПИ II, с площ от 17 438 кв.м., заедно с построените в него учебна и помощна **сгради**, съставляваща Биологическия факултет, находящ се в [населено място], район Л., бул. „Д. Ц.” № 8. Документите за придобиване са: АДС № 1830 от 28.05.1952 г., ДДС № 6683 от 25.12.1969г. и АДС № 06468/28.01.2008 г. Деклариран с данъчна декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ /отм./ вх. № 2209-138/23.02.2001 г., с открита данъчна партида **М138** от 27.02.2004 г., декларирана обща отчетна стойност в размер на 5 273 200.00 лв., в т.ч. сграда - 4 807 000.00 лв. и земя - 466 200.00 лв. и с коригираща декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ вх. № 09-00-09/178/23.03.2007 г. Подадена е и декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № 5004/27.09.2010 г. /стр. 145-152 от РА/.

За всяка една от ревизираните 2010-2013 години са подадени от СУ декларации по реда на чл.23, ал.1 от Наредбата за определяне на ТБО за нежилищния му имот с) партида М138, според вида и броя на съдовете за съхраняване на битовите отпадъци, които ще се използват през годината.

13. Недвижим нежилищен имот – административна сграда, находяща се в [населено място], район Л., [улица]. Документите за придобиване са: АДС № 2118/1949 г. и № 7954/01.04.1970 г. Деклариран с данъчна декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ /отм./ вх. № 09-00-09/175/23.03.2007 г., с открита данъчна партида **М175** от 23.03.2007 г. и отчетна стойност в размер на 149 500.00 лв. Подадена е и декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № 5003/24.09.2010 г. /стр. 170-172 от РА /.

14. Недвижим нежилищен имот - земя и сграда, находяща се в [населено място], район Л., [улица]. Документ за придобиване: Решение на СГС от 07.03.2003 г. Деклариран с данъчна декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ /отм./ вх. № 09- 00-09/182/23.03.2007 г., с открита данъчна партида **М182** от 23.03.2007 г. и отчетна стойност в размер на 149 500.00 лв. Подадена е и декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № 5003/24.09.2010 г.

/стр. 178-180 от РА /.

15. Недвижим нежилищен имот - сграда, представляваща гараж, находящ се в [населено място], район Л., [улица]. Документ за придобиване: Нотариален акт 21-1933 г. Деклариран с данъчна декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ /отм./ вх. № 4012/28.01.2000 г., с открита данъчна партида **M4012** от 28.01.2000 г. и отчетна стойност в размер на 17 680.00 лв. Не е подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ /стр.183-185 от РА/.

16. Недвижим нежилищен имот - земя, представляващ УПИ I с площ 95 509 кв.м., върху която са разположени **сградите** на: 1.) Химическия факултет, 2.) Ф. математика и информатика; 3.) Физическия факултет и 4.) Институт по физика и техника на полупроводниците и Институт по лазерна техника, находяща се в С., район Л., [улица]33А. Документ за придобиване: АДС N2 06004/18.04.2006г. Деклариран с коригираща декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ /отм./№ 09-00-09/173/23.03.2007 г., за който е открита данъчна партида **M140** от 23.02.2001 г. за Институт по физика и техника на полупроводниците и Институт по лазерна техника, с отчетна стойност в размер на 1 551 000.00 лв., в т.ч. сграда - 1 395 000.00 лв. и земя в156 000.00 лв. Подадена е и декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № 4994/24.09.2010 г. /стр. 155-157 от РА и т.8 от жалбата/.

За всяка една от ревизираните 2010-2013 години са подадени от СУ декларации по реда на чл.23, ал.1 от Наредбата за определяне на ТБО за нежилищния му имот с партида M140, според вида и броя на съдовете за съхраняване на битовите отпадъци, които ще се използват през годината /стр. 158 от РА/, а именно:

- в 2010 г. декларация по чл.23 от Наредбата е с вх. № 2700-1590/24.11.2009 г.;
- в 2011 г. декларация по чл.23 от Наредбата е с вх. № 2600-680/10.11.2010 г.;
- в 2012 г. декларация по чл.23 от Наредбата е с вх. № ДП-2-352/26.10.2011 г.;
- в 2013 г. декларация по чл.23 от Наредбата е с вх. № ДП-2-2496/26.11.2012 г.;)

1.. Недвижим нежилищен имот - земя, представляващ УПИ I с площ 95 509кв.м., върху която са разположени: Сградите на 1.) Химическия факултет, 2.) Факултет по математика и информатика; 3.) Физическия факултет и 4.) Институт по физика и техника на полупроводниците и Институт по лазерна техника, находяща се в [населено място], район Л., бул. „Д. Б.” № 5 - сградата на Физически факултет. Документите за придобиване са: АДС № 06004/18.04.2006 г. и АДС № 6735/2609 от

14.01.1970г. Деклариран с коригираща декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ /отм./ вх. № 09-00-09/172/23.03.2007 г., с открита партида М141 от 23.02.2001 г. и отчетна стойност в размер на 10 512 000.00 лв., в т.ч. за сградата - 4 151 000.00 лв. и за земята - 6 361 000.00 лв. Подадена е и декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № 4992/24.09.2010 г. /стр. 158-160 от РА/.

За всяка една от ревизираните 2010-2013 години са подадени от СУ декларации по реда на чл.23, ал.1 от Наредбата за определяне на ТБО за нежилищния му имот с партида М141, според вида и броя на съдовете за съхраняване на битовите отпадъци, които ще се използват през годината /стр. 161 от РА/.

18. Недвижим нежилищен имот - земя и сграда, съставляваща Химически факултет, находящ се в [населено място], район Л., [улица]. Документ за придобиване: АДС № 06004/18.04.2006 г. и АДС № 6735/2609/14.01.1970 г. Деклариран с коригираща декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ /отм./ вх. № 09-00- 09/183/23.03.2007 г., с открита партида М143 от 23.02.2001 г. и с отчетна стойност в размер на 25 474 700.00 лв., в т.ч. сградата - 2 157 700.00 лв. и земя - 23 317 000 лв. Подадена е и декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № 4990/24.09.2010 г. /стр. 164-166 от РА/.

За всяка една от ревизираните 2010-2013 години са подадени от СУ декларации по реда на чл.23, ал.1 от Наредбата за определяне на ТБО за нежилищния му имот с партида М143, според вида и броя на съдовете за съхраняване на битовите отпадъци, които ще се използват през годината /стр. 167 от РА/.

19. Недвижим нежилищен имот - земя и сграда, съставляващ Факултет поматематика и информатика, находящ се в [населено място], район Л., бул. „Д. Б.” № 3. Документ за придобиване: АДС № 2100/24.04.1952 г. Деклариран с коригираща декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ /отм./ вх. № 09-00-09/184/23.03.2007 г., с открита партида М144 от 23.02.2001 г. и с отчетна стойност в размер на 23 200 000.00 лв., в т.ч. сграда - 1 620 000.00 лв. и земя - 21 580 000.00 лв. Подадена е и декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № 4991/24.09.2010 г. /стр.167-170 от РА/.

За всяка една от ревизираните 2010-2013 години са подадени от СУ декларации по реда на чл.23, ал.1 от Наредбата за определяне на ТБО за нежилищния му имот с партида М144, според вида и броя на съдовете за съхраняване на битовите отпадъци, които ще се използват през годината /стр. 170 от РА/

20. Недвижим нежилищен имот - сграда, съставляваща Студентскообщжитие блок № 8, находящо се в [населено място], район

Студентска, Студентски град, представляващ 12-етажна сграда и сутерен, застроен на площ 894.28 кв.м. Имотът е придобит съгласно: АПДС № 03548/12.12.2003 г., деклариран с декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № 2216-44/23.03.2003 г., като първоначално са открити следните партиди: Ж_106, Ж_106_1 до Ж_106_11 от 28.03.2003 г., закрити към 31.12.2012 г., който е деклариран с отчетна стойност в размер на 2 728 650.00 лв. Впоследствие е подадена коригираща декларация по чл.14 от ЗМДТ вх. № [ЕГН]/28.02.2013 г., по която е открита партида **7223Б32931**. Изчисленият размер на данъчната оценка на имота за 2011 г. и за 2012 г. е общо 9 108 848.20 лв., а за 2013 г. е общо 9 222 076.00 лв. /стр.54- 60 от РА и т.11 от жалбата/.

21/.Недвижим нежилищен имот – сграда, съставляваща декларация по чл.14 от ЗМДТ вх. № 2216-45/23.03.2003 г., като първоначално са открити следните партиди: от Ж_106_12 до Ж_106_25 от 28.03.2003 г., закрити към 31.12.2012 г., който е деклариран с отчетна стойност в размер на 1 018 790.00 лв. Впоследствие е подадена коригираща декларация по чл.14 от ЗМДТ вх. № [ЕГН]/28.02.2013 г., по която е открита партида 7223Б32930. Изчисленият размер на данъчната оценка на имота за 2011 г. и за 2012 г. е общо 7 234 454.70 лв., а за 2013 г. е общо 7 267 213.50 лв. /стр.бОу 62 от РА и т.11 от жалбата/.

22.Недвижим нежилищен площ 1 036.84 кв.м. Имотът е придобит съгласно: АПДС № 03542/12.12.2003 г., деклариран с декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № 2216-46/23.03.2003 г., като първоначално са открити следните партиди: от Ж_106_26 до Ж_106_39 от 28.03.2003 г., закрити към 31.12.2012 г., който е деклариран с отчетна стойност в размер на 1 012 980.00 лв. Впоследствие е подадена коригираща декларация по чл.14 от ЗМДТ вх. № [ЕГН]/28.02.2013 г., по която е открита партида **7223Р32939**. Изчисленият размер на данъчната оценка на имота за 2011 г. и за 2012 г. е общо 7 261 775.10 лв., а за 2013 г. е общо 7 267 213.50 лв. /стр.63- 65 от РА и т.11 от жалбата/.

23/.Недвижим нежилищен имот 07.08.1997 г. на Министерски съвет и Заповед № РД-15-099/02.04.1997 г. на Обл. Упр., деклариран с декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № 2216-47/23.03.2003 г., като първоначално са открити следните партиди: от Ж_106_40 до Ж_106_47 от 28.03.2003 г., закрити към 31.12.2012 г., който е деклариран с отчетна стойност в размер на 961 251.00 лв. Впоследствие е подадена коригираща декларация по чл.14 от ЗМДТ вх. № [ЕГН]/28.02.2013 г., по която е открита партида **7223Б32952**. Изчисленият

размер на данъчната оценка на имота за 2011 г. и за 2012 г. е общо 8 956 323.80 лв., а за 2013 г. е общо 8 961 023.00 лв. /стр.66- 68 от РА и т.11 от жалбата/.

24/.Недвижим нежилищен имот
114-85/22.04.1991 г. на МОН и Заповед № 1268/04.05.1991 г. на СУ, деклариран с декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № 2216- 48/23.03.2003 г., като първоначално са открити следните партиди: от Ж_106_48 до Ж_106_55 от 28.03.2003 г., закрити към 31.12.2012 г., който е деклариран с отчетна стойност в размер на 952 722.05 лв. Впоследствие е подадена коригираща декларация по чл.14 от ЗМДТ вх. № [ЕГН]/28.02.2013 г., като е открита партида **7223Б32948**. Изчисленият размер на данъчната оценка на имота за 2011 г. и за 2012 г. е общо 9 334 305.20 лв., а за 2013 г. е общо 9 241 145.00 лв. /стр.68-71 от РА и т.11 от жалбата/.

25/.Недвижим нежилищен имот - сграда, съставляваща Студентско общежитие блок № 50 А Б, находящо се в [населено място], район Студентска, Студентски град. Имота е придобит съгласно Заповед № 114-85/22.04.1991 г. на МОН и Заповед № 1268/04.05.1991 г. на СУ и по Разпореждане № 80 от 07.08.1997 г. на Министерски съвет и Заповед № РД-15-099/02.04.1997 г. на Обл. Упр., деклариран с декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № 2216-49/23.03.2003 г., като първоначално са открити следните партиди: от Ж_106_56 до Ж_106_63 от 28.03.2003 г., закрити към 31.12.2012 г., който е деклариран с отчетна стойност в размер на 939 093.00 лв. Впоследствие е подадена коригираща декларация по чл.14 от ЗМДТ вх. № [ЕГН]/28.02.2013 г., по която е открита партида **7223Б32951**. Изчисленият «размер на данъчната оценка на имота за 2011 г. и за 2012 г. е общо 10 492 907.80 лв., а за 2013 г. е общо 9 864 640.00 лв. /стр.71-73 от РА и т.11 от жалбата/.

26/. Недвижим нежилищен имот - сграда, съставляваща Студентско общежитие блок № 51, находящо се в [населено място], район Студентска, Студентски град. Имота е придобит съгласно: Заповед № 114-85/22.04.1991 г. на МОН и Заповед № 1268/04.05.1991 г. на СУ, деклариран с декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № 2216- 50/23.03.2003 г., като първоначално са открити следните партиди: от Ж_106_64 до Ж_106_71 от 28.03.2003 г., закрити към 31.12.2012 г., който е деклариран с отчетна стойност в размер 6 162 612.00 лв. Впоследствие е подадена коригираща декларация по чл.14 от ЗМДТ вх. № [ЕГН]/28.02.2013 г., като е открита партида **7223Б32954**. Изчисленият размер на данъчната оценка на имота за 2011 г. и за 2012 г. е общо 7 768 028.60 лв., а за 2013 г. е общо 7 747 611.50 лв. /стр.74-76 от РА и т.11 от жалбата/.

27/.Недвижим нежилищен имот- **сграда**, съставляваща Студентско общежитие блок № 52 АБВ, находящо се в [населено място], район Студентска, Студентски град. Имота е придобит съгласно: Заповед № 114-85/22.04.1991 г. на МОН и Заповед № 1268/04.05.1991 г. на СУ, деклариран с декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № 2216- 51/23.03.2003 г., като първоначално са открити следните партиди: от Ж_106_72 до Ж_106_79 от 28.03.2003 г., закрити към 31.12.2012 г., който е деклариран с отчетна стойност в размер 968 724.00 лв. Впоследствие е подадена коригираща декларация по чл.14 от ЗМДТ вх. № [ЕГН]/28.02.2013 г., като е открита партида **7223Б32957**. Изчисленият размер на данъчната оценка на имота за 2011 г. и за 2012 г. е общо 7 768 028.60 лв., а за 2013 г. е общо 7 747 611.50 лв. /стр.77-79 от РА и т.11 от жалбата/.

28/.Недвижим нежилищен имот - **сграда**, съставляваща Студентско общежитие блок № 55 АБ, находящо се в [населено място], район Студентска, Студентски град. Имота е придобит съгласно: Заповед № 114-85/22.04.1991 г. на МОН и Заповед № 1268/04.05.1991 г. на СУ, деклариран с декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № 2216- 52/23.03.2003 г., като първоначално са открити следните партиди: от Ж_106_80 до Ж_106_85 от 28.03.2003 г., закрити към 31.12.2012 г., който е деклариран с отчетна стойност в размер 6 162 612.00 лв. Впоследствие е подадена коригираща декларация по чл.14 от ЗМДТ вх. № [ЕГН]/28.02.2013 г., като е открита партида 7223Р32960.Изчисленият размер на данъчната оценка на имота за 2011 г. и за 2012 г. е общо 9 443 157.49 лв., а за 2013 г. е общо 9 401 208.00 лв. /стр.79-82 от РА и т.11 от жалбата/.

29/.Недвижим нежилищен имот - сграда, съставляваща Студентско общежитие блок № 57 АБВ, находящо се в [населено място], район Студентска, Студентски град. Имотът е придобит съгласно: Заповед № 114-85/22.04.1991 г. на МОН и Заповед № 1268/04.05.1991 г. на СУ, деклариран с декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № 2216- 53/23.03.2003 г., като първоначално са открити следните партиди: от Ж_106_88 до Ж_106_95 и от Ж_106_97 до Ж_106_98 от 28.03.2003 г., закрити към 31.12.2012 г. който е деклариран с отчетна стойност в размер 1 007 823.77 лв. Впоследствие подадена коригираща декларация по чл.14 от ЗМДТ вх. № [ЕГН]/28.02.2013 като е открита партида **7223Б32959**. Изчисленият размер на данъчната оценка на имота за 2011 г. и за 2012 г. е общо 15 170 240.00 лв., а за 2013 г. е общо 15 905 320.00 лв. /стр.82-84 от РА и т.11 от жалбата/.

30.Недвижим нежилищен имот - сграда, съставляваща Студентски стол № 4 и Бюфет № 93, находящ се в [населено място], район Студентска, Студентски град. Имота е придобит съгласно: Разпореждане № 80 от

07.08.1997 г. на Министерски съвет и Заповед № РД-15-099/02.04.1997 г. на Обл. Упр., деклариран с декларация по чл.17 от ЗМДТ с вх. № 1605-106/28.03.2001 г., като първоначално е открита партия М106 от 28.03.2000г, закрити към 31.12.2012 г. Подадени са и декларации по чл.14 от ЗМДТ вх. № 160027-936/30.06.2010 г. и вх. № [ЕГН]/28.02.2013 г., за което е открита партия 7223P32765,с декларирана отчетна стойност общо в размер на 254 871.93 лв., в т.ч. за стола - 235 410.06 лв. и за бюфета е 19 461.87 лв. Изчисленият размер на данъчната оценка на имота за 2011 г. и за 2012 г. е общо 3 701 101.80 лв., а за 2013 г. е общо 3 763 821.00 лв. /стр.85-87 от РА и т.11 от жалбата/.

31.Недвижим нежилищен имот - сграда: Апартамент, находящ се в [населено място], район С., [улица]. Придобит съгласно Нотариален акт № 127 от 27.07.1995 г., деклариран с декларация по чл.17 от ЗМДТ с вх. № 0109- 398/21.03.2007 г., за който е открита партия М398 от 21.03.2007 г. с декларирана отчетна стойност в размер на 31 000.00 лв. Няма подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ за имота /стр.30-36 от РА и т.11 от жалбата/.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:
Нормата на чл.4, ал.4 ЗМДТ предвижда, че служителите на общинската администрация, които имат правата и задълженията на органи по приходите, се определят със заповед на кмета на общината. В изпълнение на посоченото свое правомощие, със заповед № РД-09-3917 от 21.10.2008 г. кметът на СО на основание чл.44, ал.2 ЗМСМА във връзка с чл.4, ал.3 и 4 ЗМДТ и чл.8, ал.5 ДОПК е определил за органи по приходите служители на длъжности в дирекция "ПАМДТ" при СО, които да извършват установяване, обезпечаване, събиране и контрол на местните данъци и ТБО, а именно: директор дирекция "ПАМДТ"; началниците на отдели към дирекция "ПАМДТ"; главните, старшите и младшите експерти; главните, старшите и младшите инспектори; главните, старшите и младшите юрисконсулти към дирекция "ПАМДТ". От своя страна, със заповед № МДТ-6600-102 от 21.02.2013г. директорът на дирекция "ПАМДТ", упражняващ правомощията на териториален директор на НАП, на основание чл.112, ал.2, т.1 ДОПК и чл.5, ал.5 ЗМДТ е определил Р. И. Б., в качеството ѝ на началник отдел „Ревизионен контрол и правно-нормативно обслужване“, определена със заповед № РД-09-3917 от 21.10.2008г. на кмета на СО за орган по приходите, да упражнява компетентността по възлагане на проверки и ревизии за определяне и установяване на месни данъци и ТБО. С оглед на така представените заповед за компетентност на лицето, възложило ревизията и определения със ЗВР № МДТ РД 01 / 06.01.2014г. на Б. ръководител на

същата съдът намира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.3 ДОПК във връзка с чл.4, ал.3 ЗМДТ от органи по приходите. Спазени са общите изисквания за форма и съдържание на акта. Оспорващият е уведомен за началото на производството, обсъдени са служебно установените и посочените от страна на ревизирувания субект данни. Не се твърдят и не се установяват съществени процесуални нарушения - такива, които са обусловили нарушаване на правото на защита на засегнатото лице, или ако не бяха допуснати, биха довели до произнасяне с акт с друго съдържание.

Материалноправните предпоставки за законосъобразност на един акт за установяване на данъчни задължения, в случая ревизионен акт, извън компетентността на издалите го органи, са правилно определените данъчен обект, данъчен субект, данъчна основа и данъчен размер.

Приложени са всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства.

По делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните основна съдебно- счетоводна експертиза. В заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача. Те ще бъдат обсъдени на съответното място, досежно конкретните имоти, за които се отнасят.

Разпитан в съдебно заседание вещото лице заявява, че поддържа заключението си. Същото е прието като неоспорено от страните.

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните съдебно- техническа експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че поддържа заключението си.

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните и допълнителна съдебно- счетоводна експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че поддържа заключението си.

При проверката на законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160, ал.2 ДОПК.

По отношение на данъчните обекти:

По делото няма спор, че предоставените за управление на СУ „Св.К. О.“ недвижими имоти, са публична държавна собственост – подлежащи на

облагане по смисъла на чл.10, ал.1 ЗМДТ обекти – касае се за сгради и поземлен имот в строителните граници на [населено място].

По отношение на субекта на задълженията:

Съгласно чл.11, ал.1 ЗМДТ данъчно задължени лица са собствениците на недвижими имоти, облагаеми с данък. Към първия ревизиран период –2010г. не е действала разпоредбата на чл.11, ал.5 ЗМДТ, която изрично сочи, че за имот – държавна собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление. Нормата е част от обективното право от 01.01.2011г. С оглед на действащата за периода нормативна уредба и при съобразяване на факта, че данъчните обекти са публична държавна собственост, т.е. собственик е държавата, спорът е кой е надлежният данъчно задължен субект. По силата на чл.11, ал.3 ЗМДТ, когато на данъчно облагаем обект е учредено право на ползване, данъчно задължен е ползвателят. Към 2010г. законодателят не е посочил изрично, че правото на управление на държавна недвижима собственост, което се предоставя на държавни юридически лица и на държавни органи за целите на данък недвижими имоти, е аналогично на правото на ползване по смисъла на чл.11, ал.3 ЗМДТ. Доколкото в ЗМДТ не е дадено легално определение на правото на ползване, съдържанието на това право е това, което е визирано в чл.56 на Закона за собствеността – да се ползва вещта, съгласно нейното предназначение и да се получават добиви от нея, без да се променя съществено. Какво означава това в контекста на релевантната нормативна уредба на държавната собственост? Разпоредбите на чл.14 ЗДС, в сила до изменението с ДВ бр. 32/ 12.04.2005г., и на чл.15 от Правилника за прилагане на Закона за държавната собственост (ППЗДС отм.) в сила до 26.09.2006г., предписват, че предоставеното право на управление включва правото на държавното юридическо лице да ползва и владее имота от свое име и за своя сметка и на своя отговорност. Редакцията на чл.14 ЗДС, в сила след изменението от ДВ бр. 32/ 12.04.2005г. също установява, че ръководителите на ведомства управляват предоставените им имоти–държавна собственост, в съответствие с предназначението им за нуждите, за които са предоставени, и с грижата на добър стопанин. А чл.12 от ППЗДС, обн. ДВ бр. 78/ 2006г., сочи, че управлението включва правото имота да бъде владян от името на държавата, за сметка и отговорност на ведомството или на юридическото лице на бюджетна издръжка, като изрично е посочено, че имота се завежда в баланса на ведомството, на което е предоставен за управление. Но управлението на имот не е ограничено вещно право на ползване, по смисъла на чл.56, ал.1 ЗС, а облигационно право, по силата на което съответният субект се явява държател на имота.

Императивният характер на разпоредбите на ЗМДТ изключва възможността за разширително тълкуване на разпоредбите му, както и правоприлагането по аналогия. В тази насока, освен посоченото от жалбоподателя решение на ВАС по аналогичен казус на СУ Св.Кл.О. в предходен данъчен период, в който е действала редакцията на чл.11 в сила до 31.12.2010г е и решение № 379/10.01.2018г по адм. Дело № 11339/2016г на ВАС, VII отд. Поради това, следва да се приеме, че доколкото обект на ревизията са общо 56 недвижими имота, то за 49 от тях, които са предоставени за управление на СУ „Св.К. О.“, за данъчен период 2010г., жалбоподателят не е данъчно задължено лице и оспореният РА в тази му част подлежи на цялостна отмяна, както по отношение на определените ДНИ, така и ТБО и лихви върху тях само за данъчната 2010г.

За останалия данъчен период, обхванат от ревизията - 2011-2013г., за тези 49 недвижими имота се дължи ДНИ при съобразяване на останалите доказателства по преписката. За 2010г. жалбоподателят има задължения за ДНИ само за 7 от имотите, обхванати от ревизията, които са негова собственост - на [улица]/стр.12-15 от РА/, на [улица]/стр.15-17 от РА/, на [улица]/стр.24-26 от РА/, на [улица]/стр.27-29 от РА/, на [улица]/стр.36-39 от РА/, незастроен имот в м.НПЗ Изток, партида М 914/стр.91-96 от РА/, и на [улица], партида М 170045/стр.135-138 от РА/ и в тази си част РА следва да бъде потвърден, в това число и за периода 2011-2013г.

По отношение на обектите на облагане студентски общежития-обособени в позиции от № 20 до 30 в решението на Кмета на Столична община.

Според жалбоподателя цитираните обекти на облагане не следва да се облагат с данък, тъй като ревизията има за обхват нежилищни имоти на жалбоподателя, а същите са жилищни.

Ответникът в решение № СО РД 2201 9/ 13.11.2014г. сочи, че студентските общежития са нежилищни сгради, позовавайки се на задължителното за него, съгласно чл.4, ал.6 ЗМДТ и чл.10, ал.1 т.4 ЗНАП указание изх. № 26 С 209 1/ 10/ 24.01.2011г., според което студентските общежития не могат да се определят като жилищни сгради по смисъла на § 5, т.29 ДР на ЗУТ, тъй като не са предназначени за постоянно обитаване.

В чл.4 от приетата въз основа на делегацията по чл.9, ал.3, т.8 от Закона за висшето образование Наредба за ползване на студентските общежития и столове е определено понятието „студентски общежития“ – касае се за „жилищни сгради или обособени части от тях, предназначени за временно

задоволяване на жилищните нужди на студентите, докторантите и специализантите в редовна форма на обучение. В общежитията се създават условия за продължение на учебния процес в извънаудиторни условия и за отдих“. Действително, дефинитивната норма съдържа две характеристики на въпросния вид сгради/части от такива – предназначението им да задоволят жилищните нужди на обучаващите се в редовна форма на обучение студенти, докторанти и специализанти, и от друга страна се сочи, че в тях се създават условия за продължение на учебния процес в извънаудиторни условия и отдих, но граматическото тълкуване на нормата обуславя извод, че водещ е именно жилищният им характер. Обстоятелството, че те са предназначени и за подготовката на обитаващите ги лица за участието им в учебния процес не ги отъждествява със сградите, в които се провеждат лекционни курсове, семинарни занятия, изпити. "Жилищна сграда" по смисъла на § 5, т.29 ДР на ЗУТ е сграда, предназначена за постоянно обитаване, и се състои от едно или повече жилища, които заемат най-малко 60 на сто от нейната разгъната застроена площ. Разликата между студентско общежитие по смисъла на наредбата и жилище по смисъла на ЗУТ е в критерия временно, присъщ на обитаването на първата категория сгради и произтичащ от естеството на обучението като ограничен във времето процес. Аргумент в подкрепа на извода са дефиницията на студентско общежитие, дадена с § 4д, т. 8. (Нова - ДВ, бр. 101 от 2013 г., в сила от 1.01.2014г.) от ДР на ЗВО „жилищна сграда, предназначена за обитаване за продължителен период от време от студенти и преподаватели във висши училища, която се състои от обособени стаи, ателиета или апартаменти за настаняване, помещения за перални, столове, спортни съоръжения, както и други помещения за извършване на дейностите по чл. 6, ал. 2 и 3“, както и таблица 3 Класификатор за предназначение на сградите и на самостоятелните обекти в тях от Наредба № 3/ 28.04.2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, където са изброени сградите за постоянно и временно обитаване, а именно жилищна сграда – еднофамилна, Жилищна сграда – многофамилна; Жилищна сграда със смесено предназначение, Вилна сграда – еднофамилна, вилна сграда – многофамилна и общежитие.

По тези съображения съдът приема, че облагането на студентски общежития със спорните задължения следва да се извърши с оглед на техния жилищен характер. Обстоятелството, че студентските общежития са със жилищен характер не обуславя незаконосъобразност на РА изцяло, с твърдението, че същият установява задължения с нежилищен характер, тъй като в конкретния случай, предмет на контрол не е

характера на помещенията, а недвижимия имот като цяло, поради което и правния въпрос дали същия е жилищен или не ,не оказва влияние на обхвата на ревизията. В тази насока облагането на същите следва да се извърши съобразно допълнителното заключение на вещото лице Ю. Я., прието в с.з. на 05.07.2016г., а именно по отношение на студентско общежитие № 8 в Студентски град за периода 2011-2013г- дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо както следва- 80570,13лв;по отношение на студентско общежитие № 17 в Студентски град за периода 2011-2013г- дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо както следва- 75760,71лв; по отношение на студентско общежитие № 18 в Студентски град за периода 2011-2013г- дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо както следва- 75760,71лв; по отношение на студентско общежитие № 41АБ в Студентски град за периода 2011-2013г- дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо както следва- 94343,62лв; по отношение на студентско общежитие № 42Б в Студентски град за периода 2011-2013г- дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо както следва- 97292,80лв; по отношение на студентско общежитие № 50 А Б в Студентски град за периода 2011-2013г- дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо както следва- 103857,08лв; по отношение на студентско общежитие № 51 в Студентски град за периода 2011-2013г- дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо както следва- 80967,29лв; по отношение на студентско общежитие № 52АБВ в Студентски град за периода 2011-2013г- дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо както следва- 101916,62лв; по отношение на студентско общежитие № 55АБ в Студентски град за периода 2011-2013г- дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо, както следва - 98898,57лв; по отношение на студентско общежитие № 57АБВ в Студентски град за периода 2011-2013г.- дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо, както следва- 167310,14лв;

Също така, като жилищни имоти следва да се приемат и сградата на [улица], партида М415 в район Т. С., така, както е посочено на стр.37 от РА, а именно, че сградата е студентско общежитие на 8 етажа, а също така и апартамент № 3 на [улица], партида М398 в район С. СО-стр.30-36 от РА. Видно от съдържанието на РА, доколкото за тях не са определени задължения за ТБО, то не се налага и преизчисление на сумите за тази такса.За периода 2010 за общежитието на [улица] е дължим ДНИ в размер на 138,75лв и лихва от 55,96лв. (доколкото имотът е на СУ Св.К. О., а не е предоставен за управление), а за апартамента на [улица] за 2010г. единствено има начислена лихва от 22,08лв., поради което и не се налага изменение на оспорения РА.

По отношение на определената такса битови отпадъци.

Таксата за услугите не е данък и нейната дължимост не се поражда само и единствено от наличието на установена в закон правна връзка между недвижимия имот и съответния правен субект - чл.11 ЗМДТ. Законодателят изисква освен наличието на правна връзка между недвижимия имот и правния субект по смисъла на цитираната разпоредба, и фактическо престирание и ползване на услугата. С оглед на различното съдържание на трите вида услуги по чл.62 ЗМДТ и на целите, които тези услуги преследват, законодателят е въвел изисквания, които определят кога услугите са предоставени и кога се счита, че не са ползвани.

Услугата сметосъбиране и сметоизвозване се предоставя от общината на конкретния правен субект, за да изпълни той законното си задължение по чл.7 от Закона за управление на отпадъците за третиране на образуванияте от неговата лична дейност битови отпадъци. Тъй като е възможно лицето по чл.64, ал.1 ЗМДТ да не ползва за съответния отчетен период имота и с оглед на това да не генерира битови отпадъци, законодателят в чл.8, ал.5 ЗМДТ, е приел, че общинският съвет с наредбата по чл.9 ЗМДТ определя реда, по който лицата, които не ползват услугата през съответната година установяват този факт. Тъй като дължимостта на таксата за битови отпадъци е обвързана с предоставянето и ползването на услугата, то за задълженото лице е важно да докаже, че за съответния период на имота не са генерирани битови отпадъци и услугата не е ползвана. Доказването на фактическото негенериране на битови отпадъци и неползване на услугата сметосъбиране и сметоизвозване би било доказване на отрицателен факт. А отрицателният факт е нещо, което не се е осъществило в релевантния минал времеви период. Тъй като не се е случил, отрицателният факт не е оставил материални следи, които да бъдат доказани. С оглед на това и чл.154, ал.1 ГПК, във вр. с чл.144 АПК определя като предмет на доказване положителните факти. Поради тази логика на предмета на доказване, законодателят, с разпоредбите на чл.8, ал.5 ЗМДТ във вр. с наредбата по чл. 9 ЗМДТ на съответния общински съвет, е създал правна възможност за доказване на релевантния факт на неползване на имота. Спазването от лицето по чл.64 ЗМДТ на нормативно установения от общинския съвет, в наредбата по чл.9 ЗМДТ, ред за деклариране на неползването на услугата, създава презумпция за нейното неползване. Доказателствената тежест за доказването на този факт - на спазване на установения от общинския съвет ред за деклариране неползването на услугата, с оглед на чл.154, ал.1 ГПК, във вр. с чл.144 АПК, е на задълженото лице. Не се твърди и не се установява за ревизираните периоди или части от тях висшето училище да не е

ползвало предоставените за управление недвижимости.

Таксата за битови отпадъци е вид местна такса, чийто размер се определя съгласно чл.66, ал.2 от ЗМДТ в годишен размер за всяко населено място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка дейност. За [населено място] размерът на ТБО е определен по видове услуги за всяка година в рамките на ревизираните периоди със съответните решения на СОС, придружени с план-сметки.

Съгласно чл.62 ЗМДТ ТБО се заплаща за услуги по събиране, извозване, обезвреждане на битови отпадъци и за поддържане на чистотата на територии за обществено ползване. Размера на таксата за всяка услуга се определя поотделно, като се прилага редът по чл.66 ЗМДТ. Съобразно чл.63, ал.2 ЗМДТ границите на районите и видът на услугите по чл.62 ЗМДТ, както и честотата на сметоизвозване се дефинират със заповед на кмета на съответната община. Годишният размер на таксата, на основание чл.66 ЗМДТ, се определя с решение на общинския съвет, като се издава наредба по чл.9 ЗМДТ по делегация от чл.69, ал.1 от закона, с която се регламентира редът за заплащане на таксите. Такса се дължи от лицата по чл.64 вр. чл.11 ЗМДТ.

Анализът на цитираните разпоредби показва, че местна ТБО се дължи от лицата по чл.64 ЗМДТ при кумулативното наличие на следните предпоставки: 1. размерът на таксата да е определен по реда на чл. 66 ЗМДТ с решение на общинския съвет за всяка услуга поотделно; 2. имотът да попада в границите на районите, за които по реда на чл.63 ЗМДТ е определено извършването на съответния вид услуги и 3. така определените услуги да са реално осъществени от страна на общината за територията, на която попада имотът.

По отношение на услугата за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения е установено, че са извършени и изплатени разходи от страна на Столична община, видно от приложените извлечения по сметка 5013 „Текуща банкова сметка в лева” за всеки един от ревизираните периоди. Едновременно с това, по делото са приети като доказателства и ежегодните писма на директор дирекция „Финанси” относно извършени и разплатени разходи по бюджета на Столична община за обезвреждане на битови отпадъци в депа и други съоръжения и хронологични оборотни ведомости за 2010г., 2011г., 2012г. и 2013г.

Не се твърди и не се установява да са подавани декларации по чл.23, ал.1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община за вида на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през годината и няма заповед на кмета на Столична община за допускане на пряко

договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване. От РЛ не са подадени и декларации по чл.27, ал.2 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община, че имота няма да се ползва. При това положение и въз основа на приложените доказателства относно сключени договори за възлагане на обществена поръчка за сметосъбиране, сметоизвозване, подмяна и поддръжка на съдове за битови отпадъци, лятно и зимно почистване на улици и други места за обществено ползване на територията на Столична община, район С.; справки за разплатени разходи по бюджета на общината за тези дейности; хронологична оборотна ведомост; фактури; актове за установяване на извършени и подлежащи на заплащане видове работи; обобщени констативни протоколи; картон на разходите по обекти, параграфи и дейности, показанията на св. З., се налага извод за действително осъществяване на услугата. Съгласно заповедите на кмета на общината по чл.63, ал.2 ЗМДТ и утвърдените от Столичен общински съвет план-сметки за процесните периоди, районът, в който се намират имотите, предоставени за управление на висшето училище, попадат в териториите, в които тази услуга се изпълнява. Следователно са налице двете предпоставки за дължимост на оспорената такса - принадлежност на имота към територията на Столична община и реално предоставяне на услугата. След като за спорните периоди притежаваните от РЛ имоти са включени в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, правилно е определянето на ТБО за тези дейности, както и за останалите компоненти на таксата.

По отношение на въпроса дали реално са предоставени услугите обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения, както и услугата по поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, по делото са представени писмени доказателства, установяващи направени от Столична община разходи по заплащане на услуги по събиране и транспортиране на битови отпадъци, ръчно метене на тротоари, улични платна и алеи, механизизирано почистване на пътното платно - актове за установяване завършването и заплащането на натурални видове работи, обобщени констативни протоколи и фактури. В случая, Столична община е направила разходи по обезвреждане на битови отпадъци в депа и други съоръжения, включително чрез приемане на неопасни отпадъци за обезвреждане чрез депониране в депо за неопасни отпадъци и разходи за временно съхраняване на опаковани бали с битови отпадъци на площадка на сметището в С. и в други общини – Л., Х..

Определените в РА такса "депо" и такса за поддържане чистотата на

териториите за обществено ползване са дължими винаги, изключения допуска само разпоредбата на чл.71, т.2 и 3 ЗМДТ, и то при определени условия. Не се събира такса за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване само, когато услугата не се предоставя от общината, като е без значение обстоятелството дали недвижимият имот се ползва или не. За обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци не се събира такса само, когато няма такива, като заплащането не е обвързано от използването му, а от наличието на депо. Обезвреждането на битови отпадъци в съответния район се извършва в градско депо "С.", а от приложените писмени доказателства е видно, че от Столична община са извършвани разходи за тази дейност. С оглед данните по делото и предписанието на чл.71 ЗМДТ, изключението, визирано в т.3 на разпоредбата, е неприложимо.

Относно таксата за услугата по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в чл.71, т.2 ЗМДТ е предвидено, че не се дължи, когато услугата не се предоставя. Писмото на Столичен инспекторат, визиращо разполагаемост със съответните съдове, тълкувано в съвкупност с писмените данни за реално осъществяване на услугите сметосъбиране и сметоизвозване/ поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване, обуславят извод, че услугата е предоставяна. Приети без оспорване са дневни и месечни отчети, приемо-предавателни протоколи и др. за извършените дейности от концесионерите, сключили договор със Столична община, макар тези книжа да са относими и към облигационните отношения между концедента и всеки от концесионерите. Размерът на задължението за ТБО за всеки период е определен правилно: Съгласно чл.67, ал.1 ЗМДТ размерът на таксата се определя в левове според количеството на битовите отпадъци, а когато не може да се установи количеството на битовите отпадъци по ал.1, размерът на таксата се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет. Съгласно чл.67, ал.4 ЗМДТ таксата за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет.

Според съда, неоснователен се явява довода на жалбоподателя, че решенията на Столичния общински съвет за определяне на местната такса битови отпадъци са незаконосъобразни, тъй като в план сметката са включени и разходи извън четирите дейности, определени с чл.66 ал.1 от ЗМДТ. Тези общи административни актове не са атакувани от страната, която се позовава на тяхната незаконосъобразност по предвидения за това

ред в АПК, поради което и са се стабилизирани. Дали същите са нищожни при действащата нормативна уредба на чл.179-чл.184 от АПК, следва да се провери в отделно производство, иницирано от страна с правен интерес за това и в сроковете, посочени в чл.179 от АПК. Въпросът дали следва да се включват в план сметката и други разходи, несвързани с дейностите по чл.66 от ЗМДТ, следва да бъде разрешен в отделен процес, в сроковете, които АПК предвижда, а доколкото процесните решения са представени при първото разглеждане на делото и не са оспорени като документи, то те имат формална доказателства сила в настоящето производство, досежно участвалите разходи при определяне на план сметката, свързани с таксата битови отпадъци за всяка една от четирите години на процесния период.

Следващият, спорен между страните въпрос, е свързан с реда за провеждане на ревизионното производство- чл.122 от ДОПК. Действително, спрямо СУ е било налице друго производство за установяване на задължения за ДНИ и ТБО в предходен данъчен период 2004-2009г., но това друго производство не освобождава данъчния субект от задължението по ДОПК при изискване на документи, свързани с данъчния контрол да предостави същите в срок. Видно от констатациите в РА и потвърждаващото го решение на Кмета на СО, от страна на оспорващия не е оказано съдействие, не са представени документи, изискани от органите по приходите, поради което и те са приели като основание за облагане чл.122 ал.1 т.4 от ДОПК. Спрямо оспорващия е дадена възможността по чл.124 ал.1 от ДОПК да представи доказателства и вземе становище, но в срока от 14 дни, СУ не е сторил това. Ето защо и за него в настоящето производство следва последицата по чл.124 ал.2 от ДОПК, а именно фактическите констатации в РА се смятат за верни до доказване на противното, когато се подкрепят от събраните доказателства в ревизионното производство.

Така за останалите спорни имоти задълженията ще следва да се обсъдят поотделно:

Досежно начислените ТБО за имот с партида М 4015/ стр.188-191 от РА/ в размер на 2453,89лв и лихви от 453,30лв, се установи, че същата партида е закрыта и това е известно на органа, което се установява и от АУПОВМТБО № РД22-65/16.12.2011г/ стр.112/ и решение на АССГ по адм. дело № 6296/2014г на АССГ, поради което и СУ не е данъчно задължено лице за този имот и РА в тази му част е незаконосъобразен и следва да се отмени.

Досежно имот земя и лаборатория по химия на [улица], партида М 197, район Студентски, се установи, че имотът е актуван като собственост на

Столична община с АЧОС № 145/25.07.1997 и в него не е посочено, че е предоставен за управление на СУ, поради което и поради липсата на качество на субект на задължението по чл.11 от ЗМДТ жалбоподателят не следва да дължи ДНИ и ТБО за него. Ето защо и РА в тази му част е незаконосъобразен и следва да се отмени.

Същото се отнася и за имот – земя - опитна станция в С., район В., кв.П., партида М 170081 - не се доказва обстоятелството, че имотът се ползва от СУ Св.К. О.. По преписката липсва АДС№ 1076/06.09.1949г., който се сочи в оспорения РА като основание за правата на СУ върху имота. Ето защо и РА в тази му част е незаконосъобразен и следва да се отмени.

Подобни са изводите на съда и досежно имот земя и сграда в [населено място], район В. ,ул.591 № 3, партида М 083 и ул.593№3, партида № М082-идентичността на двата имота е установена от неоспореното заключение на вещото лице С. К.- т.4 , като е посочено, че имотът е реституиран със заповед № РД-57-1348/08.12.1994г на Кмета на СО и заповед № РД-43-612 от 08.07.1994г на Кмета на СО и поради тази причина СУ Св.К. О. не е данъчно задължено лице по отношение на този имот. Ето защо и и РА в тази му част е незаконосъобразен и следва да се отмени.

Идентични са изводите и за имот- сграда на пет етажа с РЗП 7350,44 кв.м. и земя пл.№ 19,кв.546а, м.Центъра, [населено място], район С., [улица], партида М125. По делото, от приложените писмени доказателства се установи, че СУ няма предоставено право на управление върху имота за периода 2010-2013г., тъй като не се е осъществило правоотлагателното условие по ПМС №25/1980г и РМС№480/18.12.1969г. –преместване на СБХ в друга художествена галерия. От допълнително изисканите от СО доказателства се установи, че имотът е деклариран от Съюза на българските художници и той е платил ТБО за него за този период. Въз основа на решение №718/27.09.2011г. на МС сградата е прехвърлена безвъзмездно от държавата на СБХ. Ето защо и и РА в тази му част е незаконосъобразен и следва да се отмени за сумите 31030,22лв и лихви 11199,52лв/стр.50 от РА/.

Идентични са изводите на съда и досежно сграда – гараж на [улица], партида М4012. В оспорения РА е посочен като основание за правата на жалбоподателя нот.акт№ 21/1933г., но от допълнително представените и неоспорени доказателства се установи, че същият е реституиран със заповед на Кмета на СО № РД-57-1129/31.03.1993г., поради което и СУ не е данъчно задължено лице по отношение на този имот. Ето защо и РА в тази му част е незаконосъобразен и следва да се отмени. За учебна лаборатория на [улица], партида М182, решението на СГС от

07.03.2003г., което е посочено като основание за начисляването на ДНИ и ТБО в РА, не доказва право на собственост или предоставено управление на СУ върху имота. Ето защо и РА в тази му част е незаконосъобразен и следва да се отмени.

При горния анализ се налага извод за частична основателност на жалбата: РА е незаконосъобразен и подлежи на отмяна в частта на определените задължения за данък недвижими имоти на следните обекти -за 49 от тях , които са предоставени за управление на СУ „Св.К. О.“ за данъчен период 2010г . жалбоподателят не е данъчно задълженено лице и оспореният РА в тази му част подлежи на цялостна отмяна, както по отношение на определените ДНИ, така и ТБО и лихви върху тях само за данъчната 2010г. За останалия данъчен период , обхванат от ревизията - 2011-2013г. за тези 49 недвижими имота се дължи ДНИ при съобразяване на останалите доказателства по преписката.

За 2010г. жалбоподателят има задължения за ДНИ само за 7 от имотите, обхванати от ревизията, които са негова собственост - на [улица]/стр.12-15 от РА/, на [улица]/стр.15-17 от РА/, на [улица]/стр.24-26 от РА/, на [улица]/стр.27-29 от РА/, на [улица] /стр.36-39 от РА/, незастроен имот в м.НПЗ Изток, партида М 914 /стр.91-96 от РА/, и на [улица],партида М 170045/стр.135-138 от РА/ и в тази си част РА следва да бъде потвърден, в това число и за периода 2011-2013г.

РА следва да бъде изменен и досежно дължимите ДНИ и ТБО за студентските общежития, както следва: по отношение на студентско общежитие № 8 в Студентски град за периода 2011-2013г. - дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо както следва - 80570,13лв; по отношение на студентско общежитие № 17 в Студентски град за периода 2011-2013г- дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо както следва- 75760,71лв; по отношение на студентско общежитие № 18 в Студентски град за периода 2011-2013г- дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо както следва- 75760,71лв; по отношение на студентско общежитие № 41АБ в Студентски град за периода 2011-2013г- дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо както следва- 94343,62лв; по отношение на студентско общежитие № 42Б в Студентски град за периода 2011-2013г- дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо както следва- 97292,80лв; по отношение на студентско общежитие № 50 А Б в Студентски град за периода 2011-2013г- дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо както следва- 103857,08лв; по отношение на студентско общежитие № 51 в Студентски град за периода 2011-2013г- дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо както следва- 80967,29лв; по отношение на студентско общежитие № 52АБВ в

Студентски град за периода 2011-2013г- дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо както следва- 101916,62лв; по отношение на студентско общежитие № 55АБ в Студентски град за периода 2011-2013г- дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо както следва- 98898,57лв; по отношение на студентско общежитие № 57АБВ в Студентски град за периода 2011-2013г- дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо както следва- 167310,14лв, като към всички суми се начислят и съответните лихви. По отношение на имота – дворно място на [улица] в [населено място], район Л., партида М 175, от заключението на вещото лице Ю. Я. и приложените писмени доказателства – нотариален акт № 96/15.10.1997г г се установи, че 25/100 ид.части не са собственост на СУ Св.Кл.О., а същите са били предмет на продажба с посочения нотариален акт. Според заключението на ССЕ дължимите ТБО за ревизирия период са 4709,25 лв и лихви от 1201,47 лв.

В останалата обжалвана част РА е законосъобразен и жалбата против него следва да се отхвърли, по аргумент от чл.124 ал.2 от ДОПК.

По отношение на имотите, посочени в пункт 5.3.1-5.3.3.,т.5.4-5.7 и разминаванията в конкретните площи на имотите, които са предоставени за управление на СУ, следва да се отбележи, че за всички тях жалбоподателят не е изпълнил нормативното си задължение да подаде коригиращи декларации по чл.14 и чл.17 от ЗМДТ, поради което и доводите на същия, черпени от заключението на вещото лице К. за разлики в площта и застрояването на имотите, са ирелевантни. Отстраняването на разликите в площите в площите следва да се осъществи по посочения по горе ред- чрез подаване на коригиращи декларации доколкото данъчно задълженото лице, тогава, когато счита, че са налице факти и обстоятелства, които налагат промяна на декларираните вече релевантни за данъчното облагане факти и обстоятелства, е длъжно да ги посочи на общината.

В този смисъл е и решение № 549/14.01.2019г по адм. Дело № 12215/2017г на ВАС. Съгласно чл. 14, ал. 1 ЗМДТ, редакция към 01.10.2010 г. – изменението, в сила от 01.01.2011 г., не променя смисъла на разпоредбата, за придобитите имоти собственикът или носителят на ограничено вещно право уведомява за това общината по местонахождението на недвижимия имот, като подава декларация.

Видно е, че Закона за местните данъци и такси съдържа задължение за подаване на данъчна декларация за задължените лица, т.е. задължението е *obligatio ex lege*. Целта на това задължение е деклариране от задълженото лице на сведения и факти, въз основа на които следва да се извърши данъчното облагане, а с оглед на чл. 64, ал. 1 и чл. 67, ал. 2 ЗМДТ и да се

определи задължението за такса за битови отпадъци. Неизпълнението на това задължение в срок или невярното посочване в него на данни или обстоятелства, които са релевантни за данъчното облагане и които водят до определяне на данъка в по-малък размер или до освобождаване от него, са скрепени с държавна санкция – административнонаказателна или наказателна – чл. 123 ЗМДТ и чл. 313, ал. 2 от Наказателния кодекс (НК). Подадената данъчна декларация по чл. 14, ал. 1 ЗМДТ е правосъздаващ факт, който не може да бъде игнориран от органите по приходите. Вярната, точната, пълна и своевременно подадена данъчна декларация е най-силното доказателство за лоялността на данъчно задълженото лице и е правният инструмент, който прехвърля тежестта на доказване на противното на декларираното в нея на органа по приходите. С оглед на този характер на данъчната декларация и на правните последици от нея законодателят изрично е предвидил задължение за уведомяване на общината при промяна на всяко обстоятелство от значение за определяне на данъка – чл. 11, ал. 3 ЗМДТ към процесния период, сега ал. 5. Това изискване е относимо и при установено от задълженото лице неправилно деклариране на релевантни за облагането факти и обстоятелства.

Следователно, данъчната декларация по чл. 14, ал. 1 ЗМДТ има обвързващо задълженото лице действие. Тя е частен писмен документ, подписан от лицето, сочено като неин издател, и като такъв го обвързва както поради наказателната, съответно административнонаказателна, отговорност, която носи за декларирането на неверни факти и обстоятелства по силата на чл.313, ал. 2 НК и чл. 123 ЗМДТ, така и поради декларирането на неизгодни за него факти и обстоятелства, които водят до възникване на данъчно задължение. С оглед на това, данъчно задълженото лице, тогава, когато счита, че са налице факти и обстоятелства, които налагат промяна на декларираните вече релевантни за данъчното облагане факти и обстоятелства, е длъжно да ги посочи на общината. Безспорно е в случая, че въпреки това задължение, данъкът върху недвижимите имоти се дължи, поради обективно съществуващата правна връзка – под формата на право на собственост или на ограничено вещно право по смисъла на ал. 3 или 5 между имота и лицето. Поради изложените причини жалбата срещу РА, в частта, оспорена като несъответстваща на изчислените от вещното лице К. площи, които несвоевременно не са били предекларирани от оспорващия, ще следва да се отхвърли.

При извода за частична основателност на жалбата и при своевременно заявените искания, разноски се следват и на жалбоподателя, и на ответника. Жалбоподателят е направил разноски общо в размер на 96 520

лв. за трите разглеждания на делото - два пъти пред АССГ и един път пред ВАС. От висшето учебно заведение е заплатен депозит за ССЕ и СТЕ 2800 лв. Съразмерно на уважената част от жалбата, на СУ „Св.Кл.О.“ и с оглед разпоредбата на чл.226 ал.3 от АПК се следват разноски в размер на адвокатско възнаграждение от 65 200лв.

Разноските, които ответникът е понесъл, са 31 321 лв. заплатено на адв. П. възнаграждение за процесуално представителство, което следва да му се присъди изцяло, като се отчете пропорционално на отхвърлената част от жалбата на Столична община, както и фактическата и правна сложност на делото и разглеждането му за трети път по същество.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на Софийски университет „Св. К. О.“ Ревизионен акт № МДТ-РД-01-07-57/20.08.2014 г., издаден от органи по приходите към Столична община, потвърден изцяло с Решение №СО-РД-22-01-9/13.11.2014 г. на Кмета на Столична община, с който за периода 01.01.2010г. до 31.12.2010г. на жалбоподателя са определени задължения за данък недвижими имоти /ДНИ/ и ТБО и съответните лихви за всички останали 49 броя недвижими имота, предоставени за управление, с изключение на имотите, обхванати от ревизията, които са негова собственост, а именно - на [улица]/стр.12-15 от РА/,на [улица]/стр.15-17 от РА/,на [улица]/стр.24-26 от РА/,на [улица]/стр.27-29 от РА/,на [улица] /стр.36-39 от РА/,незастроен имот в м.НПЗ Изток,партида М 914/стр.91-96 от РА/, и на [улица],партида М 170045/стр.135-138 от РА/.

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № МДТ-РД-01-07-57/20.08.2014 г., издаден от органи по приходите към Столична община, потвърден изцяло с Решение №СО-РД-22-01-9/13.11.2014 г. на Кмета на Столична община, в частта относно дължимите ДНИ и ТБО, в частта на начислените ТБО за имот с партида М 4015/ стр.188-191 от РА/ в размер на 2453,89лв и лихви от 453,30лв, както и за начислените ДНИ И ТБО и лихви за учебна лаборатория на [улица], партида М182; досежно сграда –гараж на [улица],партида М4012; за имот- сграда на пет етажа с РЗП 7350,44 кв.м. и земя пл.№ 19,кв.546а, м.Центъра, [населено място], район С., [улица], партида М125; досежно имот земя и сграда в [населено място],район В., ул.591 № 3,партида М 083 и ул.593 №3 ,партида № М082; земя- опитна станция в С., район В., кв.П., партида М 170081; досежно имот земя и лаборатория по химия на [улица] ,партида М 197,район Студентски;

досежно начислените ТБО за имот с партида М 4015/ стр.188-191 от РА/ в размер на 2453,89лв и лихви от 453,30лв.

ИЗМЕНЯ Ревизионен акт № МДТ-РД-01-07-57/20.08.2014 г., издаден от органи по приходите към Столична община, потвърден изцяло с Решение №СО-РД-22-01-9/13.11.2014 г. на Кмета на Столична общинадосежно дължимите ДНИ и ТБО за студентските общежития, както следва: по отношение на студентско общежитие № 8 в Студентски град за периода 2011-2013г.- дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо, както следва- 80570,13лв; по отношение на студентско общежитие № 17 в Студентски град за периода 2011-2013г- дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо, както следва- 75760,71лв; по отношение на студентско общежитие № 18 в Студентски град за периода 2011-2013г. - дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо, както следва- 75760,71лв; по отношение на студентско общежитие № 41АБ в Студентски град за периода 2011-2013г- дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо както следва- 94343,62лв;по отношение на студентско общежитие № 42Б в Студентски град за периода 2011-2013г.- дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо, както следва- 97292,80лв; по отношение на студентско общежитие № 50 А Б в Студентски град за периода 2011-2013г- дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо, както следва- 103857,08лв; по отношение на студентско общежитие № 51 в Студентски град за периода 2011-2013г. дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо, както следва- 80967,29лв; по отношение на студентско общежитие № 52АБВ в Студентски град за периода 2011-2013г- дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо както следва- 101916,62лв; по отношение на студентско общежитие № 55АБ в Студентски град за периода 2011-2013г.- дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо, както следва - 98898,57лв; по отношение на студентско общежитие № 57АБВ в Студентски град за периода 2011-2013г- дължимата сума за ДНИ и ТБО е общо, както следва - 167310,14лв, като към всички суми се начислят и съответните лихви, както и по отношение на имота – дворно място на [улица] в [населено място], район Л. ,партида М 175, като определя за него ТБО за 2010-2013г. в размер на 4709,25 лв и лихви 1201,47лв..

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата част.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Софийски университет Св.К. О., ЕИК[ЕИК], сумата 65 200 лева адвокатско възнаграждение и разноски в производството.

ОСЪЖДА Софийски университет „Св.К. О.“, ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична община сумата 31 231 лв. разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до

страните за постановяването му, с касационна жалба, пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: